

A negyvenötödik év szonettje

Mint vámpír aki sírboltjában ébred
 hogy újrakezdje a kárhozatot
 megrettenek magamtól ha az ének
 kényszere gyűjt a számra vérhabot

nem akarom többé kiszívni élő
nappalok szűzies-fehér nyakát
már a Tejút is szemfogam nyomát
viseli

[illegible]

puha karokkal hiába ölel
a kéj kevés a hús a vér se kell
megfertőzött a fajtalan konok

vágyakozás hogy valóvá öleljem
az űrt amelyből édent alkotok
hol álmokkal bujálkodik a lelkem

K. n. / 1993

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

[← Előző oldal](#)

Következő oldal →